

محمدحسن شیددل (۱۳۱۸-۱۳۹۱ش)

محمدحسن شیددل، نقاش، چاپگر و از پایه‌گذاران نقاشی دیواری در ایران است که با بهره‌گیری آگاهانه از واژگان هنری کلاسیک و مدرن به بیان مضامین انسان‌گرایانه پرداخته است. او در زمره هنرمندانی است که خود را در قبال انسان و سرنوشت وی متعهد می‌دانند؛ از همین رو تصویرپردازی او مضامین مذهبی، اساطیر و علم نوین را دربرمی‌گیرد و در همه حال، انسان محور اصلی آثار اوست. در انتقال پیام به مخاطب همان قدر از امکانات بیانگری فرم و رنگ استفاده می‌کند که از نقش مؤثر روایت، تمثیل و نشانه‌های فرهنگی. با وجود تعمق در دستاوردهای استادان قدیم و جدید، الگوی معینی برای هنرش نمی‌پذیرفت. او خود گفته است: «گام نخست برای دستیابی به یک منطق قانع‌کننده در زمینه هنر، نفی همه چیز، نفی اندوخته‌های ذهنی، نفی همه قراردادهای و ایسم‌های موجود و حتی نفی موجودیت خویش است؛ سپس با ذهنی پاک و عاری از گردوغبار جهان فراگیر بیرونی، لحظاتی به اندیشه‌پرداختن برای بازیافتن خویشتن خویش و تشخیص جایگاه خود به‌عنوان هنرمند در جهان هستی».

منبع

پاکباز، رویین، (۱۳۹۵)، *دائرةالمعارف هنر*، ج ۲، تهران: فرهنگ معاصر، ص ۹۰۸.